

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. ix. Q[uod] fides deo debita sit cuius homini p[re]fere[n]da nec seuatur
homini nisi deo seruetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

tribus vt sacramēti docet cōceptio fundere sanguinē: & si opus est aiā ponere. Exultationes dei in guttore eorū: & gladii an- ps. cxlix.
cipites in manib⁹ eorū. Ad faciendā vindictā in nationib⁹: in-
crepationes in populis. Ad alligādos reges eorum in compedi-
bus: et nobiles in manicis ferreis. Sed quo fine: an vt furori/va-
nitati/auaritie seruiāt/aut pprie volūtati? Nequaq̃. Sed vt fa-
ciant in eis iudiciū cōscriptū: in quo quisq; non tā suū q̃ dei ange-
lorū & hoīm sequat̃ ex equitate & publica vtilitate arbitrium.

Vt faciāt inquā: quia sicut iudiciū dictare iudiciū: ita & istorum
faciēdo exercere officiū est. Vtiq; gloria hec est om̃ibus sanctis
ei⁹. Nā & hec agētes milites sancti sunt: & in eo fideliores prin-
cipi quo seruāt studiosus fidē dei: et virtutis sue vtilius gloriaz
pmouēt quo fidelius dei sui in om̃ibus gloriam querūt.

¶ Quid fides deo debita: sit cuius homini p̃ferēda: nec seruetur
homini: nisi deo seruetur.

Capitulum. IX.

Nec refert fideli quis militet an infideli: dū tantū mili-
tet fide incolumi. Dyocetiano & iuliano/ & aliis im-
piis leguntur militasse fideles: & eis in defensione rei
publice tanq̃ principib⁹ fidem exhibuisse & reuerētiā

Impugnabant enī hostes ip̃erū: sed mandata dei seruabant. Si
vero precipiebātur temerare legē: deū homini p̃ferēbāt. Se- ps. cxviii.

debāt principes & accusabāt eos: illi exercebātur in iustificatio-
nib⁹ dñi: cōstanter loquētes et agētes sine cōfusione mādata ei⁹
cū om̃i fiducia. Dauid quoq; militasse legitur achis & fidē & re- 1. Regū. xxi.
uerentiam militantis implese. Hec autem om̃i militie formū-
la prescribenda est & implenda/ vt deo primū fides debita: de-
inde principi & reipublice seruetur icolumis. Et semp̃ maiora p̃-
iudicabunt minoribus/ quia nec reipublice/ nec p̃ncipi fides ser-
uanda est contra deū: sed sicut habet ip̃a cōceptio sacramen-
ti militaris. Vñ plurimū miror si quis p̃nceps illis habeat fidē/
quos videt deo suo cui vt cetera taceā etiāz sacramento militie
obligati sunt fidem debitā non seruare. Quo nā morbo ratiōis
laborat q̃ eū sibi fidelē fore credit quem videt esse corruptū & p̃-
fidum in illū cui plurimū debet? Sed timet principem. Certe si
fortior superuenerit: pretimebit & illum. Amat forte p̃nceps
At si benignior & beneficentior apparuerit: & illuz preamabit.
Non est quo se non vertat impius qui hominē deo p̃fert. Ne- ☞
quaq̃ seruabit secundam qui primam fidem irritam fecit.

¶ De p̃uilegiis militū/ & q̃ sacramēto astricti sūt ecclie/ & q̃re
gladius offeratur altari.

Capitulum. X.